

Uit: Juffrouw Knuppel

Bal

Knars zit in de klas. Kaarsrecht. Daar houdt juffrouw Knaap van. Zijn rekenboek ligt keurig opengeslagen voor hem. Ook daar houdt juffrouw Knaap van.

Het is doodstil in de klas. Zo wil juffrouw Knaap het, hoewel haar steunzolen bij elke stap kraken en haar stem als een scheepshoorn door het lokaal kan loeien.

Knars let niet op. Hij overdenkt de uitvinding van speciale zoldempers, overweegt de mogelijkheden van een langdurige verkoudheid en besluit dat de naam Knaap niet bij zijn juffrouw past. Bij een Knaap stelt Knars zich vriendschap voor, zachte ogen, bruine krullen.

Zijn opa noemt hem altijd Knars, omdat hij zo veel nadenkt. Eigenlijk noemt iedereen hem Knars. Alleen zijn moeder noemt hem steevast Kars.

Een bulderend geluid dondert door het klaslokaal. Geschrokken kijkt Knars om. Juffrouw Knaap schreeuwt tegen Floor. Haar machtige rug krom van woede. Het zwarte trainingspak, dat ze bijna alle dagen draagt, spant om haar brede schouders.

Floor heeft wel zachte ogen en bruine krullen, die nu als een gordijntje voor haar gebogen hoofd hangen.

Juffrouw Knul zou een betere naam zijn. Of juffrouw Knuppel. Buffel! Of juffrouw Knakker. Kerel!

Knars grinnikt. Juffrouw Knaap draait zich om en stormt zonder waarschuwing op zijn tafeltje af. Ze zet twee gespierde handen op zijn tafelblad.

‘Valt er iets te lachen, kerel?’ buldert ze.

Dan gebeurt het. Tegen beter weten in. Knars kan er niets aan doen. Hij lacht!

‘Kerel,’ gniffelt hij.

‘Wat? Wat zeg je, knul?!’ knettert juffrouw Knaap.

‘Knul,’ hikt Knars.

De kinderen kijken geschrokken om. Sommigen gaan nog netter zitten, anderen leggen alvast hun handen op hun oren. Niemand lacht, niemand kijkt een ander aan.

Juffrouw Knaap pakt Knars bij zijn oor. Ze sjort hem van zijn stoel en sleurt hem door het lokaal.

‘Er valt hier niets te lachen, ellendeling! Mispunt, galgenbrok!’ schreeuwt ze.

Het is doodstil in de klas. De zolen van juffrouw Knaap kraken ritmisch met haar woorden mee. De kaart van Nederland zwaait aan de haak voor het bord, de krijtjes schommelen in hun bakje. In een flits ziet Knars het angstige gezicht van Floor.

‘Lammeling, kwal.’

‘Knuppel,’ hikt Knars zachtjes.

Juffrouw Knaap opent de deur van de voorraadkast. Ze duwt Knars naar binnen en slaat de deur dicht. Langzaam draait ze de sleutel om.

‘Hondsvot,’ loeit ze.